

№ 1 (77), грудень 2003

В номері

1 сторінка

Офіційно

- ☑ Хто такі Номо Mogilanus
- ☑ Коротка довідка про університет

2 сторінка

Новини

- ☑ Новини за 10 років

3 - 4 сторінка

Знай наших

- ☑ Випускники МДГУ: 10 років потому
- ☑ Перший випуск державних службовців
- ☑ Атестат зрілості Могилянки
- ☑ Вибух з минулого: спогади перших студентів

5 сторінка

Політвісник

- ☑ Перебудова фастівської електрики на євроекспрес
- ☑ Відгуки про акцію "Різдво разом"
- ☑ Студреспубліка - кращий проект

6-7 сторінка

Елементарно

- ☑ Конкурс "Join Multimedia"
- ☑ Іменем Петра Могили названий університет

8 сторінка

Перли

- ☑ Гороскоп для МДГУ ім. П.Могили
- ☑ "Я особливий" - переможець десятиріччя
- ☑ Ода спорту

Хто такі Номо Mogilanus

Або коротка оповідка про мешканців заповідника

«МДГУ ім. П.Могили»

Не дивуйтеся, шановні читачі, автор цієї статті не обчитався Дарвіна і компанії і не намагається довести вам, що винайшов новий біологічний вид. Але все ж таки щось в цій думці є і ви самі матимете нагоду в цьому пересвідчитися. Справа в тому, що університет наш є абсолютно унікальним для південного степового регіону, європейські освітні традиції в ньому оберігаються настільки ж старанно та дбайливо, як і природа в національних заповідниках. Про наших студентів так само дбають, а перехожі на вулицях можуть так само легко відрізнити нашого студента від будь-якого іншого: розумну людину видно здалеку і, на жаль, така людина в нашій країні впадає в око, адже, як і екзотична тварина в заповіднику, розум та всебічна розвиненість в цілому по країні поки що не надто поширені.

Еволюція Номо Mogilanus почалася ще в далекому XVII сторіччі, коли Петром Могилою було засновано навчальний заклад нового зразка, аналогів якому в тодішній Східній Європі не було. З того часу і до нині дійшла добра традиція: бути у всьому першими, неповторними та відкритими до всього нового. Потім, на жаль, протягом декількох сторіч еволюція протікала дещо млявіше, ніж одразу після заснування, але все це було лише підготовкою до нового її стрибка, який стався наприкінці XX сторіччя.

Тоді в Києві було засновано «новий старий» університет - Національний Університет

«Києво-Могилянська Академія». Це можна вважати початком новітнього етапу в еволюції Номо Mogilanus. Невід'ємною частиною цього етапу є і відкриття заповідника в Миколаєві в 1996 році, але ця подія гідна розповіді в окремому абзаці.

Отже, миколаївський етап еволюції Номо Mogilanus був подією не спонтанною, а цілком логічною і стався через низку важливих передумов:

1. В регіоні (мається на увазі Південь України) виокремився підвид (який, до речі, згодом стане Номо Mogilanus) зі специфічними запитами до освіти та прогресивними поглядами на життя.

2. Існуючі навчальні заклади регіону не відповідали настільки високим вимогам і не задовольняли споживача.

3. З армії освітян також виокремилася група ентузіастів з не менш прогресивними поглядами на життя і освіту, які були готові ризикнути і заснувати навчальний заклад нового зразку на заздрість всім конкурентам.

Далі виявилось, що інтереси вже згаданої групи ентузіастів та вже існуючих на тоді Номо Mogilanus кийського зразка багато в чому співпадали. Так з'явилася Миколаївська філія Національного Університету «Києво-Могилянська Академія». З усього вище написаного вам, шановні читачі, може здатися, що для групи ентузіастів-освітян заснування нового навчального закладу було просто дитячою грою, але насправді це їм коштувало неймовірної кількості зусиль та нервів. Процес заснування був досить тривалий, вони ри-

зикували усім, що мали, але все ж таки були впевнені, що ризик цей був виправданий і зусилля їх були варті шляхетної кінцевої мети. Звертаючись зараз до них, хочу наголосити, що ми, студенти, за все це їм дуже вдячні і ніколи не забудемо про цю їх велику справу.

Але повернімося до розповіді про еволюцію. Після заснування «заповідника» вдячна «фауна» не змусила на себе довго чекати: до МФ НАУК-МА «косяком» пішли талановиті і розумні люди з усього південного регіону. До речі, географія нашого університету не обмежується лише Півднем України, є тут і студенти і з Заходу, і зі Сходу, і навіть з Києва, які віддали перевагу нашому провінційному університету над великими і поважними столичними. З часу першого набору пройшло вже дев'ять років, а еволюція все триває і стає навіть більш стрімкою.

Дійсно, багато чого змінилося з 1996 року: навчальний заклад став не просто філією, а окремим університетом в комплексі зі своєю alma mater Києво-Могилянською академією; кількість студентів значно зросла, було відкрито декілька нових факультетів та спеціальностей, які досі продовжують «розмножуватись», відремонтовано та введено до експлуатації N-ну кількість (всі вже заморилися їх рахувати) нових корпусів. Словом, наш заповідник цвіте і невтомно розширюється.

Але за всією цією демократичністю та «європейськістю» не слід забувати, що в першу чергу це навчальний заклад. Тут ми теж попереду: наукові

роботи наших студентів посідають якщо не перші, то принаймні призові місця на національних та міжнародних конкурсах, наші студенти та викладачі - завжди почесні гості конференцій. Та й самі конференції часто відбуваються саме в нашому університеті. Досить часто буває, що почесні гості, які перебувають в місті з офіційним чи неофіційним візитом, обирають саме наш університет для проведення зустрічей зі студентами та викладачами. А іноді вони навіть приїждять спеціально до нашого університету, щоб побачити те місце, де виховали та навчили таких талановитих науковців (так було під час візиту надзвичайного та повноважного посла Федеративної Республіки Німеччина, який приїхав саме до нашого університету з метою подякувати за те, що тут виховали лауреатів великого міжнародного конкурсу Join Multimedia). Все це свідчить про повагу та авторитет, яким користується МДГУ ім. П.Могили не лише серед своїх студентів, а й серед усього небайдужого до долі своєї країни населення.

На цьому добігає свого кінця розповідь про перший етап розвитку нашого заповідника та його мешканця Номо Mogilanus. Але наголошую: добігає кінця лише розповідь, а сама еволюція, як відомо, - явище не просто тривале, а вічне. Хочеться вірити, що моя аналогія буде вірною до кінця і що так само вічно, як еволюція, триватиме і процвітання нашого університету.

Олександр Ніколаєв

Коротка довідка про університет

Історія навчального закладу веде свій відлік від 17 січня 1996, коли відбулося засідання Вченої ради Національного університету «Києво-Могилянська академія», на якому була прийнята ухвала про утворення Миколаївської філії НАУКМА.

Навчальний заклад взяв для своєї роботи основні «могилянські цінності»: духовну свободу, власну точку зору, честь, чесність, гідність, справедливість. Прошли роки, філія перетворилася на університет, який отримав ім'я Петра Могили - видатного релігійного, культурно-освітнього діяча, одного з за-

сновників Києво-Могилянської академії, який у добу Відродження формував громадський статус національних мов, дбав про освіту, рівну європейській.

Сьогодні «Могилянка» - це сучасний навчально-науковий комплекс, що має 10 корпусів зі зручними аудиторіями, в яких навчається 2680 студентів, 9 комп'ютерних класів, бібліотека з фондом у 100 000 видань.

Навчально-виховний процес забезпечують 22 кафедри, де працюють 210 викладачів, з них: 8 дійсних членів і член-кореспондентів галузевих академій, 5 заслужених діячів на-

уки, 25 доктори і професори, 90 кандидатів наук та доцентів, 39 аспірантів, іноземні викладачі.

Мовами навчання у МДГУ ім. П. Могили є українська та англійська. Відкриті аспірантура, докторантура, рада по захисту дисертацій, успішно функціонує власне видавництво.

МДГУ ім. П. Могили нараховує 7 факультетів, 10 напрямів підготовки, діє підрозділ доуніверситетської освіти.

Університет співпрацює з Американською радою співробітництва у галузі освіти та вивчення мов

(ACCELS), Інформаційною службою США «Американський дім», Корпусом Миру США, Міжнародним фондом «Відродження», Французьким культурним центром при Посольстві Франції в Україні та іншими організаціями.

Головне багатство університету - люди: талановиті зацікавлені студенти, небайдужі викладачі - професіонали, завдяки яким він міцнішає, розвивається, набуває авторитету. Випускники закладу своєю професійною діяльністю прославляють свою alma-mater не лише в Україні, але й по всьому світу.

Прес-центр університету

НОВИНИ ЗА 10 РОКІВ !!!

1995

вересень: Народний депутат України Ємельянов В.М. підтримав ідею Директора КНВП «Триботехніка» Клименко Л.П. щодо створення МФ НаУКМА та запрошив оргкомітет до Верховної Ради України.

1996

17 січня: Вчена Рада Національного університету «Киево-Могилянська Академія» ухвалила Концепцію, бізнес-план та Положення про Миколаївську філію Національного університету «Киево-Могилянська Академія» (МФ НаУКМА).

3 липня: Прийнято Постанову Кабінету Міністрів України № 712 від 3.07.1996 «Про утворення Миколаївської філії Національного університету «Киево-Могилянська Академія».

28 серпня: Придбані перші 5 Pentium, чим закладено створення інформаційно-комп'ютерного центру.

жовтень: Створення студентської колегії - органу самоврядування, який є посередником у відносинах між студентством та керівництвом філії.

7 грудня: Перший волонтер Корпусу Миру США Лаура Удгельман працює зі студентами філії, викладаючи економічні та екологічні дисципліни й англійську мову.

16 грудня: Початок першої в житті МФ НаУКМА студентської сесії. Створено перший комп'ютерний клас.

1997

17 січня: Перша річниця МФ НаУКМА.

січень: Проведені перші «Могилянські читання».

травень: Засновано газету «Вагант» - перший друкований орган МФ НаУКМА.

30 серпня: Відбулося відкриття пам'ятника великому покровителю Києво-Могилянської академії святому Петру Могили на подвір'ї МФ НаУКМА.

жовтень: Ректор МФ НаУКМА Леонід Павлович Клименко визнаний «Городянином року» за номінацією «Освіта».

серпень: Започатковано комп'ютерну мережу. Створено комп'ютерний клас № 2. Здійснення підключення до Internet по комутованій лінії.

1998

17 січня: Відкриття картинної галереї в МФ НаУКМА. Виставка робіт найкращих художників міста Миколаєва.

13 березня: Вперше проведено конкурс «Міс Академія».

червень: Вперше студенти МФ НаУКМА Ірина Чайка (економічний факультет), Валентин Гацук (комп'ютерний факультет) та Ольга Кострова (департамент екології) стали фіналістами конкурсу «Freedom Support Act Undergraduate Program» для навчання в американських університетах.

червень: Створено факультет іноземної філології.

8 липня: Вперше стартувала морська екологічна наукова експедиція студентів-екологів МФ НаУКМА на власному судні «Гея».

вересень: Розпочав роботу Економічний клуб.

жовтень: Ректор МФ НаУКМА Леонід Павлович Клименко вдруге визнаний «Городянином року».

1999

1 червня: Урочисто відкрито Центр франкофонії та постійне представництво Миколаївської обласної асоціації «Альянс Франсез» в МФ НаУКМА.

8 червня: Передано гуртожиток по вулиці Чигрина, 82.

12-14 червня: У МФ НаУКМА пройшла Перша Універсіада вищих навчальних закладів всього комплексу «Киево-Могилянська Академія». В Універсіаді брали участь команди «Киево-Могилянської Академії», Миколаївської філії та Острозької академії, Таврійського Університету.

червень: Створено Всеукраїнську дитячу спілку «Екологічна варта», яку очолила студентка МФ НаУКМА Т.Бакурська.

25 жовтня: Створена кафедра політології за наказом № 115/К.

6 липня: Відкрито Департамент доуніверситетської підготовки.

2000

грудень: Студент 412 гр. Яблунівський Дмитро вперше друкує наукову працю за кордоном у Польщі, збірка «Дослідження впливу антропогенезу на середовище».

1 вересня: Академія збільшилася на 14 аудиторій.

серпень: Відкрито правничий факультет.

5 червня: Студента економічного факультету О.Балабушка було персонально запрошено для участі в церемонії зустрічі Президента США Б.Клінтона.

30 червня: Створена кафедра економічної теорії та економетрії за наказом № 446/К.

червень: Ректора МФ НаУКМА Клименка Л.П. обрано депутатом Міської Ради.

березень: Вперше в приміщенні МФ НаУКМА відбувся Миколаївський турнір Всеукраїнського синхронного чемпіонату гри «Що? Де? Коли?».

2001

квітень: На факультеті політології проведені демократичні вибори, де студентським деканом було вибрано студента II-го курсу Алтухова Віталія.

12 липня: візит до Академії та зустріч із студентами Надзвичайного та повноважного посла Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії в Україні Його високоповажності пана Роланда Гедлі Сміта.

2002

січень - червень: Професор програми ім. Фулбрайта доктор Піт Соул (Park University, USA) викладає на економічному факультеті 3 дисципліни.

18 січня: МФ НаУКМА відвідав Прем'єр-міністр Анатолій Кирилович Кінах.

5 березня: Візит до Академії та зустріч із студентами Надзвичайного та повноважного посла Королівства Норвегії в Україні Його високоповажності пана Йостена Бернхардсена.

13 березня: Видане розпорядженням Кабінету Міністрів України № 112-р від 13.03.02 р. «Про утворення Миколаївського державного гуманітарного університету імені Петра Могили комплексу Києво-Могилянська академія».

травень: Студентка III курсу факультету іноземної філології Дарина Березіна стала лауреатом міжнародної недержавної україно-німецької літературної премії імені Олеса Гончара.

14 червня: Відвідування МДГУ ім. П.Могили надзвичайним і повноважним послом Французької республіки Філіпом де Сюрменом.

листопад: За результатами конкурсу «Join Multimedia-2002», що проведений під патронатом концерну Siemens в Мюнхені, команда Миколаївського державного гуманітарного університету імені Петра Могили була визнана найкращою у Європі та зайняла перше місце за номінацією «Long Run (16 - 24)».

2003

28 серпня: Університет відвідали кореспонденти телевізійного каналу «Полонія» (республіка Польща).

17 вересня: Команда МДГУ імені Петра Могили зайняла перше місце в Європейському конкурсі «Join Multimedia-2003» в номінації «Team Europe (max 40 MB)», який був проведений в Мюнхені (Німеччина) під патронатом концерну Siemens.

10 жовтня: В галереї мистецтв МДГУ відбулося відкриття художньої виставки заслуженого художника України, лауреата Національної премії імені В. Стуса, лауреата державної премії імені Т.Г. Шевченка, лауреата премії Золотий тризуб, члена Національної спілки художників України Антонюка Андрія Даниловича.

2004

29 - 30 травня: «Перший Ольвійський форум молодих економістів».

6 травня: Зустріч студентів та професорсько-викладацького складу із директором Центру інформації та документації НАТО в Україні Мішелем Дюре.

2005

26 січня - 17 березня: Відкрита виставка помаранчевої революції «Відлуння майдану».

4 травня: До 60-ї річниці Перемоги в актовій залі МДГУ ім. П. Могили відбулася гра БРЕЙН-РИНГ на Кубок МДГУ ім. П. Могили серед команд факультетів.

25 травня: Проект «Smile» («Посмішка») створений на кошти гранту, який отримали студенти МДГУ для проведення виставки дитячих робіт учнів спеціалізованих шкіл-інтернатів № 2 та № 3 м. Миколаєва.

6 червня: У Миколаївському державному гуманітарному університеті ім. Петра Могили відбулася зустріч студентів МДГУ із Генеральним Консулом республіки Польща в Одесі Анджеєм Собчаком «Рік України в Польщі».

11 жовтня: Створення молодіжного прес-клубу «Вагант».

19-23 жовтня: Відбулася IV Універсіада студентів та професорсько-викладацького складу вищих навчальних закладів навчально-наукового комплексу «Киево-Могилянська академія». І місце здобула команда МДГУ ім. П. Могили.

2006

17 січня: Святкування 10-ї ювілейної річниці МДГУ ім. П. Могили.

Наші на BAT «Damen-Shipyards-Okean»

Олександр Шамрай, випускник 2001 року, обрав для себе традиційну для Миколаєва професію - він став справжнім кораблебудівником. Незважаючи на свій молодий вік, Олександр уже обіймає посаду фінансового директора BAT «Damen-Shipyards-Okean».

У підпорядковані у нашого випускника знаходиться досить багато людей, в нього дуже широке коло повоновань та обов'язків.

За зізнанням Сашка, здобути цю посаду йому допомогло вільне володіння англійською мовою та знання фаху. Проста демонстрація динаміки кар'єри: нові власники заводу призначили його на посаду начальника відділу планування та контролю бюджету підприємства та цін на продукцію лише після одного року роботи; зараз Дмитро вже фінансовий директор. За цей невеликий строк Олександр довів новим іноземним власникам свою компетентність у колі проблем, які йому доводилось розв'язувати.

Наші в «Правекс-банк»

Дмитро Буц - випускник 2002 року. Дмитро обіймає посаду заступника директора Пушкінського відділення (м. Київ) одного з найбільших банків України «Правекс-банк».

Повідомлення про можливість здобуття цієї посади Дмитро почув ще у Миколаєві. АКБ «Правекс-банк» впровадив у себе метод набору персоналу за допомогою відкритих конкурсів. У цьому конкурсі і вирішив взяти участь наш випускник. Першу свою співбесіду зі своїм майбутнім начальником він провів ще у Миколаєві. Запитання стосувалися в основному життєвих досягнень претендента та планів на майбутнє. Потім було півторамісячне стажування у Києві. Перед цим кожен стажер проходить особисту співбесіду з почесним президентом банку. Протягом стажування кожен має пройти через всі служби, управління, департаменту Центрального апарату банку, після чого складаються іспити начальнику відповідної служби. Також Дмитру довелося побувати у всіх п'ятих Київських відділеннях «Правекс-банку». За результатами стажування Дмитру запропонували посаду заступника директора одного з найбільших відділень банку у Києві.

Прес-центр і «Могилянське братство»
(www.mohyla.org.ua)

Наші у КВН

Егор Крутоголов і Євген Гащенко - відомі не лише у вузі і навіть не лише у місті, а в Україні і Росії, як одні з найкращих зірок Клубу веселих і кмітливих (КВН). Хоча вони розпочали грати у КВН ще під час навчання у школі, у МДГУ ім. П.Могили вони організували власну команду «Гуманітарна допомога», що пізніше трансформувалася у «Дизель».

«Дизель» завоював прихильність студентської молоді усього міста. Неодноразово «всельчак» з Могилянки здобували перші місця на міських чемпіонатах, виграла Єврокубок в Одесі. Для того, щоб вийти на новий рівень, а саме - потрапити до ліги О. Маслякова (АМІК), кращі гравці міста, з різних вузів, об'єдналися в збірну м. Миколаєва під назвою «Дизель». Егор і Женя грали у Вищій Лізі у Москві, їздили у Сочі і в Юрмалу. У 2004 році «Дизель» став віце-чемпіоном Вищої української ліги.

Акторські здібності хлопців вражають. Окрім гри у КВН, вони є головними діючими особами шоу-спектакля (звичайним конкурсом краси його не назвеш) «Студентська Королева». У 2005 році «Студентська Королева» була поставлена у вигляді шоу-програми, що отримала назву «Турецький Гамбіт-2».

Хлопці не забувають про рідний вуз. Вони активно беруть участь у днях факультетів (Егор - факультету іноземної філології, Женя - факультету економічних наук). Нещодавно навідалися на зустріч з фанатами у Молодіжний прес-клуб «Вагант».

Дуже раді, що Женя і Егор не захворіли «зірковою хворобою» і залишилися такими ж привітними.

Подякують, що «Дизель» - це вже не просто команда КВН, а концертне агенство.

Так що МДГУ ім. П.Могили справді може пишатися своїми випускниками.

І хоча з навчанням інколи у них виникали проблеми (Женя, наприклад, мав низку зустрічей з деканом ФЕНу з приводу пропуску занять, оскільки їздив до Києва в школу акторської майстерності), але тепер про це рідко хто згадує.

Наші в Оксфорді

Юліана Палагнюк - аспірантка факультету політичних наук МДГУ ім. П. Могили зараз навчається в Оксфорді.

У 1998 році Юліана Палагнюк вступила до МДГУ ім. П. Могили на факультет політичних наук. У 2002 році на неї очікувала нова перемога у конкурсі письмових робіт «Якби мером був я». У місті вона посіла перше місце, а по Україні третє. Нагороду у Києві Юліані вручив особисто мер Києва Олександр Омельченко.

Факультет політичних наук закінчила на відмінно, отримавши дипломи бакалавра і спеціаліста з відзнакою.

Ступінь магістра політичних наук вона здобуває у Центрально-європейському університеті (м. Будапешт), засновником якого є Дж. Сорос. Там з рук всесвітньо відомого фінансиста українська студентка отримала міжнародний диплом з відзнакою.

Повернувшись до Миколаєва, Юліана вступила до аспірантури МДГУ ім. П. Могили, де продовжила працювати над своїми дослідженнями. До сфери її наукових інтересів належать: Public Relations (зв'язки з громадськістю), засоби масової інформації, політико-економічні реформи країн посткомуністичного простору.

Тему майбутньої дисертації обрала виходячи зі своїх наукових уподобань: «Здійснення медіа-реформ в Україні і Польщі: порівняльний політологічний аналіз».

Влітку 2005 року Юліана Палагнюк проходила стажування у Літній школі в Університеті Жешовському (м. Жешув, Польща), де продовжувала працювати у бібліотеці над роботою. Перебуваючи у Польщі, дівчина дізналася, що виграла Стипендію уряду Польщі на річне навчання та роботу в Університеті м. Катовіці (Люблінське воєводство).

Але, у той же час, Юліана отримала Стипендію від уряду Великобританії та Фонду Відкритого Суспільства для навчання в Оксфорді. Від України за цією програмою відібрали лише 2-х осіб: Юліану і студента Києво-Могилянської академії.

Молодий науковець все ж таки обрала Оксфорд, де протягом навчального року буде продовжувати науковий аналіз під керівництвом докторів Томбіні і Леонарді.

Перший випуск державних службовців

29 грудня о 12:00 у приміщенні Вченої Ради МДГУ ім. П. Могили відбулося урочисте вручення дипломів магістрів державного управління.

Державні службовці - це фахівці, що працюють в органах влади та місцевого самоврядування. На сьогодні десятки тисяч осіб працюють у цій сфері, але мало хто з них має спеціальну фахову освіту і диплом державного службовця.

В Україні підготовкою державних службовців займається Національна академія державного управління при Президентові України. За 14 років незалежності у ній отримали дипломи лише 2000 фахівців цього напрямку. Є ще регіональні інститути, але вони не можуть забезпечити широку підготовку державних службовців.

Тому Головне управління державної служби України прийняло рішення розгорнути систему підготовки таких кадрів у кращих університетах держави. З цього приводу прийнята спеціальна Постанова Кабінету Міністрів України, у результаті чого був організований всеукраїнський тендер. 10

університетів України, серед яких і МДГУ ім. П.Могили, отримали дозвіл на підготовку державних службовців.

У ДАК України МДГУ ім. П.Могили отримали ліцензії та сертифікат на прийом і випуск магістрів державної служби спеціалізації «адміністративний менеджмент та економіка».

29 грудня 2005 року відбувся перший випуск магістрів державної служби, які навчалися в експериментальній групі. Дипломи вручав ректор університету, професор Л.П. Клименко. На церемонії урочистого вручення дипломів, декан факультету політичних наук, доктор історичних наук, професор М.О. Багмет зазначив: «З цілковитою впевненістю можна стверджувати, експеримент удался! Серед наших випускників заступники голів районних адміністрацій, районних рад, провідні фахівці із різних управлінь обласних державних адміністрацій, міськвиконкомів не лише Миколаївської, але і Кіровоградської, Херсонської,

Одеської областей, АР Крим.»

Головою ДЕК на захисті дипломів був заступник директора Інституту проблем державного управління та місцевого самоврядування Національної академії державного управління при Президентові України старший науковий співробітник, кандидат наук з державного управління Ю.Г.Кальниш. Він відмітив високий рівень підготовки державних службовців у МДГУ ім. П.Могили.

Ще до закінчення магістратури, частина випускників вирішила взяти участь у конкурсах на підвищення своєї кваліфікаційної посади, частина влаштувалася на посади державних управлінь, частині вуз рекомендував піти у науку, писати дисертації з проблем державного управління.

Нині студенти магістратури державної служби у МДГУ ім. П.Могили навчаються на денній і заочній формі, на державному замовленні та за контрактом.

Крістіна Бердинських

Атестат зрілості Могилянки

Що таке 10 років? Мабуть, у кожного з цією цифрою свої власні асоціації. Але є одна, яка, я впевнена, спільна для всіх нас - шкільні роки. Ті 10 років ми набували знань, життєвого досвіду, удосконалювали себе.... Було важко, було весело, багато чого було, але протягом 10-ти років це відбувалося у загальному потоці шкільних подій, і лише на випускному вечорі, тримаючи атестат зрілості, кожен оглядався назад і подумки повертався до того, з чим починав і з чим зараз виходить у доросле життя.

І ось сьогодні перед Вами, у чарівній червоній сукні - випускниці Могилянки! Сьогодні вона отримує свій атестат зрілості. Завершується "шкільний" етап її життя і починається життя доросле. Давайте разом порівняємо, з чого все починалося і що маємо зараз.

Продзвенів останній дзвоник для учениці на ім'я Могилянка. Що тут говорити - неймовірний злет, чудовий досвід і великий потенціал, який вона демонструє вже зараз. І немає ніяких сумнівів, що слава її гримітиме по всьому світові і житиме вона ще довго-довго... Але давайте не забувати, що за цим потенціалом, за цією величчю, за цим міцним характером і витривалістю стояла і стоїть велика кількість людей, які протягом 10 років віддавали себе повністю задля щасливого і престижного майбутнього цього дитинча, за що велика їм подяка і уклін... Подальшого росту, наснаги і перемоги тобі, Могилянко!...

Горбатко Альона

Назва	Показники	1996	2006
Кількість факультетів		3	8
Кількість студентів		175	3638
Кількість штатних викладачів		9	177
Кількість доцентів, кандидатів наук		8	90
Кількість докторів наук		1	25
Кількість спортивних залів		1	2
Кількість тренажерних залів		1	3
Кількість спортивних секцій		3	15
Кількість кубків за спортивні досягнення		0	26
Розмір стипендії, грн:			
- звичайна		11,45	126,90
- підвищена		13,75	158,63
Розмір читальної зали		85 м.кв.	288 м.кв.
Кількість працівників бібліотеки		2	12
Кількість книжок в бібліотеці		29 800	95 000
Кількість відвідувань бібліотеки на рік		3472	109 000
Кількість виданих в бібліотеці книжок на рік (*якщо підрахувати, то один працівник бібліотеки в середньому переносить на своїх плечах 17 тонн книжок на рік)		6356	186 000

Вибух з минулого, або Спогади перших студентів

О. Діордієв, перший редактор газети «Ваганти», 1998

«Для мене все почалося десь на початку березня 1996 року. Пам'ятаю, як зараз: посеред уроку (це була українська література) до класу заходить жінка і робить об'яву про те, що у Миколаєві відривається філія Національного університету «КМА» і що всі бажаючі можуть записатися на тримісячні підготовчі курси курси. Особливо запам'яталися тоді слова вчительки: «Та це ж ви не туди потрапили! Це ж 11-А, у цьому класі ніхто не зможе вступити в такий елітарний навчальний заклад. Ви краще зайдіть у 11-Б...» Ці слова тоді особливо образили мене та двох моїх друзів. Тоді і визрів план помсти...

...Тримісячні курси пролетіли ненавчально тиждень. Потім були тести... Далі було незабутнє посвячення у студенти..., а потім - навчання... За перший рік студенти почали друкувати власну газету, провели вибори до Студентської колегії. Взагалі, ми почували себе великою родиною, це мені особисто дуже подобалося. Кожен наш студент повинен був усвідомлювати, що він є студентом КМА. Це вже певне досягнення у його житті і його перепустка в майбутнє як фахівця.

Студенти! Друзі! Так зробимо ж усе, що від нас залежить, щоб рейтинг нашої «Могиляночки» тільки зростав і вона була дійсно елітарним навчальним закладом у нашому місті!»

О. Омелчук, студент 231 групи, 1998 р.

«Завтра новий рік - 1998-й. Два роки тому я ще закінчував Українську педагогічну гімназію і, природно, мріяв продовжити навчання на олімпі української вищої освіти у КМА. Але змоги навчатися «на виїзді», у Києві, не було. Тому, мабуть, зрозуміла моя радість, коли КМА сама прийшла до Миколаєва. Ні, не прийшла - її «привів» до нас шановний Л. П. Клименко.

Перед новим роком доречно аналізувати підсумки минулого. Одразу значу, що мені до вподоби все, що дає нам наша Alma Mater, і, передусім, відсутність надмірного раціоналізму у вигляді вузької спеціалізації, до якої зараз, на жаль, потягнулися майже скрізь. Багатогранність знань, що ми за-

раз отримуємо, якраз і відповідає змісту академічної, університетської освіти в широкому плані та моїм власним прагненням. Бажано прийняти орієнтацію зберегти й надалі.

...Наш професорсько-викладацький склад, кожен з якого вже зараз має бути внесений до альманаху історії академії, як завдяки своїм професійним та людським якостям, так і тому, що був першим! І напевно чи я стану винятком, коли згодом буду розповідати своїм нащадкам, що в мене, приміром, викладав професор С. М. Соловйов чи кандидат технічних наук, доцент О. М. Трунов, який, навіть не маючи безпосереднього відношення до нашого факультету, особисто допоміг мені і підтримав у скрутну зиму 1996-1997рр.

Плине час. Настане 2000-й рік. Зачиняться двері бурхливого ХХ століття. Ми востаннє закриємо свої заліковки і увійдемо в третє тисячоліття фахівцями з вищою освітою першого випуску Миколаївської філії Національного університету «Кієво-Могилянська Академія»...»

В. Дяків, студентка 212 групи, 1998

«Рівно рік тому ми склали першу у своєму житті сесію і стали студентами. Це була велика радість для нас.

Але ще до того, влітку, були хвилювання - чи відкриють цей заклад, чи ні. Вже пройшло з того часу майже півтора роки.

Наше навчання поки що можна охарактеризувати так: «Ми все учились понемногу. Чему-нибудь и как-нибудь...». Бажаю Академії, щоб в подальшому цього не було. Академія повинна давати глибокі знання за фаховими предметами. Сподіваємось, що в майбутньому так і буде.

Особливо приємно, що Академія дбає про своїх студентів матеріально. Восени 1997 року до нашого навчального закладу надійшло декілька анкет з Стипендійного фонду українського студентства при видавництві «Смолоскип», який фінансує спеціально створений міжнародний фонд спонсорів Західної української діаспори. Ці анкети були передані найкращим студентам на факультетах. Хочеться побажати їм не зупинятися на досягнутому, а всім іншим - вчитися і перемагати!

З Новим Роком, Академіє!»

Клятва студента («Ваганти», №6, 1997, С.1)

Входячи до храму національної духовності, осередку муз, просвітництва й науки, до твердині історичних змагань за незалежність і державність України, своїм ім'ям і совістю -
Клянусь!...

...Сумлінно опановувати здобутки світової культури, невтомно долати шлях до істини, а пізнавши її, ніколи не зрадити їй -
Клянусь!...

...Бути гідним славних традицій своєї Alma Mater - Кієво-Могилянської академії, діянь її фундаторів, видатних діячів і вихованців - Галшки Гулечівни, Петра Могили, Петра Конашевича-Сагай-

дачного, Григорія Сковороди, Івана Мазепи, всіх вірних синів України -

Клянусь!...

...Берегти й множити чесноти студентського братства -

Клянусь!...

...Пронести через усе життя святу любов до рідної землі, дух запорозького лицарства, ідеали демократії та гуманізму -

Клянусь!...

...Вірно служити своєму народу, нести йому слово правди й добра, віддати на його благо свої здібності і здобуті знання -

Клянусь!.. Клянусь!.. Клянусь!..

Перебудова фастівської електрички на євроекспрес

Читачів «Політичного вісника» відрізняє те, що окрім університетського життя, їх турбують проблеми суспільно-політичного значення, тому у черговому номері пропонуємо обговорити проблему створення Суспільного мовлення в Україні. Тим паче, що маємо ще усвідомлює у чому полягає сутність цього необхідного елементу громадянського суспільства.

7 листопада 2005 року у київському готелі «Русь» пройшла Міжнародна конференція «Суспільні та комерційні ЗМІ як європейський виклик для України: регіональний аспект».

Організаторами виступили: Рада Європи, Національна рада з питань радіомовлення та телебачення Республіки Польща, «Інтер'юз Україна» та Незалежна асоціація телерадіомовників. З доповідями виступили: Данута Ванек - голова Національної ради з питань радіомовлення й телебачення Польщі (НРПРТП), Кароль Якубович - голова виконавчого комітету з питань ЗМІ Ради Європи, директор Департаменту стратегій та аналізу НРПРТП, Андрій Шевченко - экс-віце-президент Національної телекомпанії України, Олександр Ткаченко - керівник медіа-інвестиційної компанії «Нова

Студія», Олександр Богуцький - генеральний директор телеканалу ICTV, медіа-експерти з Чехії, Данії, Боснії та Герцеговини.

Планувалося, що участь у конференції візьмуть: Олег Рибачук - голова Секретаріату Президента України та Вячеслав Кириленко - тодішній віце-прем'єр-міністр України з гуманітарних питань, але зазначені особи не з'явилися, що зайвий раз підтверджує декларативну підтримку державою створення Суспільного мовлення.

Андрій Шевченко: «Перш за все, потрібно дати чітке визначення Суспільному мовленню. Це - медіа, які є власністю суспільства, утримуються і контролюються суспільством».

Щодо ситуації в Україні, то вона нагадує становище відомих українських футбольних клубів - є хороші гравці, але немає голів. Створення Суспільного мовлення рівнозначне перебудові фастівської електрички на євроекспрес».

Поки що, на думку А. Шевченка, НТКУ заважає перетворитися на телебачення громадськості слабкість якісного програмного продукту. Необхідно спиратися на сильний соціальний пакет (програми публіцистичні, культурні, дитячі і ін.).

Олександр Ткаченко наголо-

шує на тому, що Закон України «Про Суспільне телебачення і радіомовлення» має бути прийнятий до кінця виборчої кампанії, оскільки після виборів цей процес знову буде перенесений на невизначений термін.

Ще одне питання, яке потребує пояснення - співіснування суспільних і комерційних ЗМІ на одному медіа-просторі. Олександр Богуцький, як представник комерційно-телевізійного каналу, пояснив чому ICTV першим виступив на підтримку Суспільного мовлення, оскільки воно здатне виконати соціальну функцію, осягнути ті проблеми, висвітлення яких не є прибутковим для комерційних ЗМІ.

Те, що Суспільне телебачення і радіо необхідне для України, не викликає сумніву. Проте дискусійними залишаються питання фінансування (чи-то за рахунок абонентської плати, частково реклами, чи власної економічної діяльності), діяльності ОДТРК (необхідно їх ліквідувати, чи реорганізувати).

Щодо останньої проблеми, то потрібно зазначити, що регіональне телебачення - мовник обласних державних адміністрацій, переобтяжене персоналом і технічно погано оснащено. Це обумовлює низький рівень підготовки продукту, велику гнучкість перед політикою рекламодавця.

У другій частині конференції завітав нинішній директор НТКУ Віталій Докаленко. У своєму трихвилинному виступі він поскаржився на великий борг телерадіокомпанії - 36 млн. грн., зазначив, що зміни вже почалися, проводяться консультації зі спеціалістами, але концепцію створення Суспільного

мовлення учасники конференції так і не почули.

Представників регіонів було декілька, хоча саме в областях мало ще розуміють чим буде принципово відрізнитися нове телебачення, навіщо за нього платити навіть кілька гривень на місяць. Напевно, Міжнародна конференція «Суспільні та комерційні ЗМІ як європейський виклик для України: регіональний аспект» лише початок широкого всеукраїнського обговорення медіа-реформи.

З місця події, спеціально для «Політичного вісника»

Крістіна Бердинських

Відгук про акцію «Різдво разом!»

6-9 січня 2006 року у Львові проходила акція «Різдво разом», мета якої посилити дружні зв'язки між студентами різних регіонів України, познайомити їх із традиціями святкування Різдва на Галичині.

Виявляється досить важко написати відгук про акцію «Різдво разом». Оскільки на думку спадають лише клішовані фрази на зразок «Все було класно!», «Щиро дякуємо за теплий прийом!» і т.ін.

Але все ж таки спробую коротко викласти деякі свої враження від акції і Львова.

Місто...

Завдяки «Різдву разом» нарешті побувала у Львові, як і більшість студентів із мого вузу, вперше. Кількість пам'яток архітектури на 1 квадратний кілометр, у порівнянні з Миколаєвом, відповідно десь 100 до 1. Думаю за таких обставин кожен львів'янин має щонайменше 2 професії: першу - ту, що здобуває у вузі, другу - туристичного гйда.

Шкода, але не вдалося все побачити. Буде привід приїхати вдруге.

Це щодо міста. Описувати усі наші «Вау!!!» (саме такими вигуками ми щоразу супроводжували новий етап екскурсії) від музеїв, церков, будівель, Високого замку не збираюся, адже це буде вже не відгук, а багатосторінкова розповідь.

Особливості спілкування...

Не знаю як інші, а я спершу відчула себе у Львові як за кордоном. Дуже різка відмінність між нашими містами (Миколаєвом і Львовом). Звичайно так має бути, у кожному кутку України повинна бути якась родзинка: особлива і неповторна.

З мовою виникли труднощі. Не секрет, що на півдні України 90% розмовляє російською. Українською користуються на офіційних зустрічах, у кращому випадку у школах на уроках та у вузах. Міркуємо також російською. Нічого не поробиш - середовище змушує. Тому у Львові, навіть ті, хто вільно володіє рідною українською мовою змушені були подумки перекладати. Побожання, що за наші русизми та «е...ну...як це сказати по-українськи...» нас будуть сприймати якось вороже не виправдалися. Нас ніхто не закидав камінням, більш того, львів'яни охоче показували дорогу і радісно вітали з Різдом.

Після повернення, поки що розмовляю виключно українською, сподіваюсь мене вистачить надовго.

Різдво...

Висловлю думку Півдня - ми відкрили для себе нове свято. У нас також збираються родиною, також ходять до церкви, але це все ж таки інше.

У Львові, подивившись на те, чим для місцевих є Різдво, яку роль воно відіграє у їхньому житті, ми зрозуміли, українська духовність ще не загинула.

Зараз я дуже щаслива, що розмовляю пошепки і у мене болить горло. Зірвала голос співаючи колядки. Зазвичай кажуть, що мені на вухо ведмідь наступив, а тут прорвало!!!

На Святий Вечері в Українському Католицькому Університеті (УКУ) харків'яни гуртом заспівали «Радуйся», а ми, миколаївці, сиділи похмурі, бо не знали колядок. Та завдяки пану Мирославу Мариновичу (віце-ректору УКУ), який був господарем нашого зібрання, та коляднику, що отримали від організаторів у подарунок, ситуація швидко змінилася. Ми так захопилися співом, що не встигли скуштувати 12 страв. Це якраз той випадок, коли говорять, що духовна їжа здатна нагодувати більше, ніж земна.

На вертепи витратили сотні фотокадрів. Одна і та сама історія про народження Ісуса кожною групою молодих людей подавалася якось особливо. І хоча за 2 дні ми переглянули її неодноразово, щось змушувало щоразу зупинятись біля дівчат і хлопців, що прославляли народження Сина Божого.

Схід і Захід, Північ і Південь: що нас єднає і що нас роз'єднує?

Так називався Круглий стіл, що проходив 8 січня 2006 року, у рамках акції «Різдво разом» в приміщенні УКУ.

Відповідаю на другу частину репліки - нас нічого не роз'єднує!

Брудна політика закинула у нашу свідомість якийсь пункт, ту клятву карту з якимось незрозумілим розподілом, і цього пунктика чогось досі не можуть позбавитися українці.

Усі легко клюнули на цю бутяфорію. Згадали весь курс історії України, науково обґрунтували наші відмінності, які начебто і надалі будуть заважати нормальному спілкуванню між регіонами.

Витрачати весь той позитив, що покликав написати цей відгук на політичних маніпуляторів не варто. Тому закриваю цю тему.

Ми всі: Львів і Донецьк, Івано-Франківськ і Харків, Луцьк і Миколаїв, їздимо один до одного в гості, відриваємося під рок-музику у «Ляльці», співаємо колядки і плювати хотіли на всі NLP-ішні технології, що прагнуть перевірити на нас.

Акція «Різдво разом» також стала своєрідним пунктиком у моїй свідомості, якого, на щастя, я ніколи не позбудуся.

P.S.

Як би не хотілося уникнути клішованих фраз, але «Все було класно!» і «Щиро дякуємо за теплий прийом!»

...І ще одне. 6-го січня я приїхала до Львова як за кордон, а 9-го від'їжджала з нього як з батьківщини!!!

Крістіна Бердинських

Студреспубліка - кращий проект!

Національний конкурс «Вибір нового покоління» визначив кращим молодіжним заходом 2005 року проект НДЛМ «Студентська республіка».

Національний конкурс «Вибір нового покоління» був організований Міністерством України у справах сім'ї, молоді та спорту і Всеукраїнським громадським об'єднанням «Нова генерація». Конкурс визначив кращі молодіжні проекти, найактивніших лідерів і найбільш дієві організації за підсумками року, що минає.

Переможці в номінаціях визначалися голосуванням, у якому брали участь лідери всеукраїнських молодіжних організацій, а вручення призів і святковий концерт відбулися у київському клубі «Ра», в рамках «Клубу молодіжних лідерів».

Народно-демократична ліга молоді отримала диплом переможця в номінації «Кращий молодіжний захід 2005 року» за молодіжний захід «Студентська республіка».

Нагадаємо, що Студреспубліка (www.studrespublika.com) є традиційним проектом НДЛМ. Студреспубліка останні два роки відбувається в два етапи: регіональний, під час якого обираються студентські мери та магістрати регіонів, та фінальний під Євпаторією за участі переможців регіонального етапу, де обираються студентський президент і парламент. Проект став справжньою школою студентських лідерів України.

Альона Куклева

Конкурс Join Multimedia

Ця стаття лежить в наших архівах ще з далекого 2003 року. На жаль, ім'я автора її залишилося невідомим, але тема конкурсу **Join Multimedia** завжди буде актуальною та цікавою в нашому університеті, адже наші студенти ставали лауреатами його декілька разів. Тож, згадаємо, як це було.

17 вересня 2003 року в Мюнхені відбулося нагородження 18 команд-переможців європейського конкурсу «Join Multimedia 2003».

Команди нагороджувалися по двох вікових категоріях:

Категорія 1: від 12 до 15 років

Категорія 2: від 16 до 21 року

І по двох категоріях, що відрізняються обсягом презентацій:

«Long Run» - max 100 MB

«Short Run» - max 40 MB

Додатково було вручено два спеціальних призи:

«Girls Only» («Тільки дівчата»)

«Team Europe» («Команда Європи»)

Приз Team Europe («Команда Європи»), дістався

об'єднаній команді учнів професійно-технічного училища м. Швабиш-Гмюнд (Німеччина), і студентів Миколаївського державного гуманітарного університету ім. П.Могили (Україна).

До складу української команди входили: Андрій Турянский, Тетяна Узун, Марія Залишук і Олександр Пивень під керівництвом викладача Юрія Турянского. Команда виграла приз на суму 3 000 євро.

Всім учнів з Миколаєва і Швабиш-Гмюнда, об'єднані в одну команду, підготували мультимедійну презентацію на одну з запропонованих тем: «Середовище помешкання - як ми ставимося до природних ресурсів?»

«Презентація «Team Europe» виділялася своєю фантастичною графікою з використанням спецефектів, таких як віртуальний ландшафт з оглядом у 360°, - говорить керівник проекту «Join Multimedia 2003» Кріста Мюльбауер (Christa Muhlbauser). - «Вдало підібрані тексти свідчать про активну участь у роботі всіх членів команди і про їхній широкі інтерес до цієї теми. Крім того, команда використовувала оригінальний мікс

із різних мультимедійних засобів, вдало поєднавши

ландшафти представлених зображень, що є головним меню. На

Особливо вражає карта пре-

інформативність і інтуїтивно-ігрове дослідження різних природних ресурсів. У презентації «Team Europe» на тему «Середовище помешкання - як ми ставимося до природних ресурсів?» графічний вступ уводить глядача в оборотний, тривимірний віртуальний ландшафт, що одночас-

раження майна, водоспаду, хмар і т.д. Підвівши курсор до цих елементів і натиснувши клавішу, можна переглядати відеокліпи, зображення і тексти, у яких докладно представляються різні природні ресурси і ставлення людей до них, а також демонструється, як можна внести свій внесок у захист на-

зентації, що містить меню, яке випадає, і яка змінює зображення в залежності від теми».

Конкурс «Join Multimedia» буде знову проводитися в 2004 році дасть шанс заявити про себе ще багатьом поколінням талановитої молоді.

Іменем Петра Могили названий університет

«Я, Петро Могила, за ласкою і поміччю Божою і за власною волею моєю умислив фундувати школи, аби молоді у побожності, у звичаях добрих, в науках вільних вихована була.»

Традиції продовжують жити, а історична пам'ять - вічна. Є категорії, які не вимірюються часом - національна свідомість, православна мораль, толерантність і демократичність, - а переплітаються на перехресті минулого і сьогодення. Пройшли століття, але і зараз у деяких вищих навчальних закладах панує дух об'єднаної братської школи - Київської колегії, керівником, протектором і опікуном якої був Петро Могила.

Петро Могила (12.1596 - 1.01.1647) народився в сім'ї молдавського князя Симеона й угорської князівни Маргарет. Навчався у Львівській братській школі та Замойській академії. Був військовим, брав участь у битві під Хотином (1620 р.). Згодом залишив кар'єру військового й прийняв чернецтво. З 1627 р. він - архімандрит Києво-Печерської лаври, з 1632 по 1647 рр. - митрополит Київський, Галицький та всієї Русі. У 1631 р. митрополит Іван Матвійович Борецький (чернець ім'я Йов), який був першим ректором, покровителем і духовним наставником Київської братської школи передав опіку школу своєму однодумцеві й соратнику архімандриту Києво-Печерської лаври Петру Могили.

Внаслідок унії 1596 р. відбувалося поширення впливу католицької церкви і польської культури, тому значно загострилися соціальні, національні і релігійні відносини. Тільки виховавши національно свідоме покоління можна

було сподіватися на культурно-національне відродження України. 15.06.1631 р. у львівській братській церкві Успіння і Пресвятої Богородиці Петро Могила склав обітницю, освятивши себе на розвиток національної освіти і православної церкви. Він 20 років керував видавничою діяльністю Лаврської друкарні, повертав і реставрував захоплені православні храми (Софійський собор, Десятинна церква тощо).

У 1632 р. Петро Могила об'єднує свою Лаврську школу з Братською на Подолі. Так був започаткований Київський колегіум, опікунство якого стало головною справою його життя. Відзначаючи вагомий внесок митрополита Святого Петра Могили, і колегіум, і згодом (1658р.) академія стали називатися Києво-Могилянськими.

У колегії прагнули досягти високих ідеалів, коли б людина, міцно зберігаючи свою віру і мову, в той же час рівнем освіти і своїми духовними чеснотами не поступалася б західноєвропейським спудеям. Бо лише така людина в змозі свідомо стати на захист своєї культури, віри, народу.

Виводячи колегію на рівень європейських університетів, П.Могила запроваджує вивчення «семи вільних наук» і послугування латиною для їх викладання. Але, обов'язковим також було вивчення старослов'янської та української мов. Одна з найважливіших рис, яка характеризувала її як національну школу, була всестановність - принцип, за яким молоді навчалася незалежно від її соціального стану.

Помираючи Петро Могила у 1647 р., заповів Києво-Могилянській академії великі кошти, чисельне майно, бібліотеку з 2131 книгами, срібний ро-

динний посуд, золотом розшитий митрополичий одяг, митру і хрест, прикрашені камінням і навіть тка-

нини на одяг студентам. Закрита академія була у 1817 р. Після 175-річної перерви та тривалого забуття у 1992 році Києво-Могилянську академію було відновлено на давніх національних традиціях. Водночас вона стала найсучаснішим вищим навчальним закладом і символом незалежної України.

У 1996 р. на півдні України була відкрита Миколаївська філія Національного університету «Києво-Могилянська Академія», яка у 2002 р. була перетворена у Миколаївський державний гуманітарний університет імені Петра Могили. Ректор МДГУ ім. П. Могили Леонід Павлович Климен-

ко зазначає: «Оскільки університет є частиною комплексу «Києво-Могилянська Академія», то дотримується з ним єдиної схеми навчання».

Це проявляється у запровадженні рівного вступного тестування, триместрової і рейтингової системи, а також сповідання єдиної концепції, яка ґрунтується на принципах чесності, прозорості, демократичності і європейськості, зазначених у Хартії європейських університетів про вільне творче навчання. Вихованці П.Могили залишаються гідними пам'яті їхнього наставника.

Освіта тут не є прерогативою вибраних, а надається усім бажаючим, здібним осягнути науки».

Нині цей вищий навчальний заклад, продовжуючи просвітницькі традиції Петра Могили, поєднує в собі кращі риси вітчизняного досвіду й передові досягнення найбільш розвинених країн світу. Мабуть тому студенти університету відчують себе поєднаними спільною справою та безсмертним духом Київського митрополита.

Крістіна Бердинських

Зірки співають лише про нас

Люди - істоти суспільні та історичні, а тому їм властиво оцінювати всі події у житті. Будь-яка справжня, важлива подія не залишається поза увагою, а вже ця увага історично закріплюється у різних формах. Однією з найдавніших та найулюбленіших форм уваги є пісні. Співають у піснях і про наш улюблений університет імені Петра Могили, неже ви ніколи не помічали? Та сучасні зірки у чергу шикуються, аби засвідчити свою повагу до нашого навчального закладу. І, якщо бажаєте, наведу приклади пісень, які до того ж можна об'єднати у кілька блоків.

Поява нашого університету - подія важлива, на яку чекали, викликана потребами і пошуками багатьох людей.

Так, наприклад, гурт «Кино» не влаштувала система освіти: «Перемен требуют наши сердца, ... пе-

ремен, мы ждем перемен». А коли звістка про відкриття МДГУ ім. П. Могили облетіла світ, Кристина Орбакайте із легкістю подумала: «Ты, теперь я знаю, ты на свете есть».

А Земфира, присівши на сходах Могилянки, плакала від радощів: «Я искала тебя годами долгими, в день, когда нашла, с ума сошла».

Весь час існування наш навчальний заклад притягує до себе всіх абітурієнтів, у чому і зізналися дівчата з ВИА Гра: «Словом убаюкивал, глазами манил, блестящий, красивый, как сундучок». Не минула цього і Ані Лорак: «Зачепив за струну болочу в сердце».

Обличчям університету є його професорсько-викладацький склад, а наші викладачі викликають захоплення в усіх без винятку. Так, хлопці з гурту «Конец фильма» ночами не сплять через викладача іноземної філології: «Красиво одевается, красиво говорит и знает в совершенстве английский и иврит».

Найвизначнішою подією у житті студентів є сесія, а оскільки наша сесія є унікальною, то і пісні про неї незвичайні. Ви не повірите, але навіть такі мужні хлопці, як представники гурту «Арія», теж страшенно бояться сесії: «Дверь на ключ и свинцом тоска, боль в душе, словно смерть близка» - ось такі веселі думки перед іспитом. А ось «Океан Ельзи»

не так легко налякати: «Я не здамся без бою». А по завершенню сесії

представники тієї ж «Арії» співають: «моя душа была на лезвии ножа, ... Я СВОБОДЕН, словно птица в небесах».

Якщо університет живе у пам'яті довгі роки, то він - справжній. Так, Анастасія Стоцька у нелегку годину завжди звертається думками до МДГУ: «Здравствуй, миленький мой, как ты там далеко, мне теперь здесь одной без тебя не легко». А Максим Галкін, взагалі, завдячуючи лише Могилянці: «Если бы не ты, не ты, не ты, не было б меня, меня, меня такого, как сейчас». Ірина Дубцова думає тільки про нього - університет імені П. Могили: «Только мысли все о нем и о нем, я за ним одним, я к нему одному».

А ось Глюкоза вже шостий день не спить, вибачається перед Могилянкою: «Ты прости меня, малыш, ду-ду-ду-дуру, если любишь, то простишь». Юлія Савичева ж хоче, щоб улюблений університет згадав про неї: «Не забывай, помни

меня». А гурт «НеПара» пам'ятає про Могиляку завжди: «Сквозь туманы дорог что-то манит меня, мне надо туда». Леонид Агутин присягає МДГУ ім. П. Могили на вірність: «Я буду всегда с тобой».

А от скільки наш університет отримує зізнань у коханні і сказати не можна, бо це незліченно. Найвідвертішою є Руслана: «За безмежний світ, що відкрив мені, за любов твою я тебе люблю». А Валерій Меладзе описує улюблену Альма-матер у кожній пісні, от хоча б: «Ты зрелая, смелая, черным по белому пишешь проверенные истины». Гурт «Чай вдвоем» з ним повністю погоджується, говорячи про університет: «Ласковая моя, нежная». А от Діана Гурцка не лише зізнається у коханні до нашого університету, але й роз-

повідає про це іншим, перед усім своїй матері: «Ты знаешь, мама, он какой, он не такой как все, он не такой - другой: надежный, ласковый, родной» - цікаво, про що це свідчить? Проте найпалкішим шанувальником є Мангол, до того ж це помічають усі, тому йому доводиться пояснювати: «То не децибелы, не мегагерцы, это вибрация моего сердца» - хто знає, може саме ця палка любов стала причиною кількох землетрусів та ураганів.

Надія Сіра

Привітання Голови Студентської колегії Національного університету «Києво-Могилянська академія» Віктора Гречина

17 січня Миколаївський державний гуманітарний університет імені Петра Могили (або просто - Могилянка:) святкує своє десятиріччя. Десять років - це вже дата, можна сказати, перший серйозний ювілей. Вже закінчився етап становлення і починається довгий і щасливий період життя університету - зі своїми перемогами, маленькими неприємностями, цікавими історіями, що походять з покоління у покоління студентів, і подекуди стають частиною єдиної Історії або ж переходять у розряд легенд, освячених студентським духом місць, де святкуються сесії або ж просто відбуваються дружні зустрічі, харизматичних викладачів, подекуди суворих, щодо яких старші студенти радять, як варто з ними поводитись, але безмежно закоханих в свій Університет (в цьому я впевнений - дуже суворі викладачі завжди закохані в свій університет, відчуваючи себе частиною його). Якщо не вірите - маю простий спосіб довести це: 17 січня, на святкуванні, в найурочистіший момент (такий момент завжди буває у будь-якого великого свята - наприклад, коли грає гімн або виголошується «головна» промова)

в багатьох у них стоятимуть на очах сльози. У деяких очі волого світлитимуться весь день. (Я пишу в майбутньому часі, тому що не знаю, коли саме вийде «Вагант» з цієї писаниною; але якщо це буде святковий понеділковий номер - матимете можливість перевірити мою гіпотезу, що кажуть, он-лайн:). І, звичайно ж, Миколаївська Могилянка обов'язково випустить час від часу дипломантів, що згодом прославлять свою Alma mater.

Я особисто дуже люблю Миколаївську Могилянку. Це не святковий комплімент, а чиста правда - люблю її за привітний головний корпус, під козирком якого ми одного разу ховались в страшенну зливу. Нікому тоді в голову не прийшло зайти в середину - всі стояли, скупчені і раді, а деякі навіть почали робити пробіжки під хлющем води; за мальовничість і

унікальність міста, в якому вона розташована (наприклад, тепер я знаю, що в Миколаєві всі бордюри зроблені з граніту, тоді як в інших містах вони звичайнісінькі бетонні), за справжню українську гостинність під час

дають студентки). При цьому всі студентки, з якими мені випало познайомитись під час Ольвійських форумів, напрочуд розумні і симпатичні дівчата. На жаль, мені не пощастило познайомитись з жодним хлопцем, але я впевнений, що де хороші дівчата, там і гідні хлопці. З однією випусницею МДГУ, Ольгою Білоножко, я знайомий вже два роки (вона навчається на одному курсі з моєю сестрою і живе з нею в одному гуртожитку).

Оля є уособленням наполегливості, вона вміє ставити мету і досягати її, але водночас є дуже привітною

Ольвійських форумів (це те, звідки найбільше найрізноманітніших і найприємніших спогадів), і, звичайно, за її прекрасне студентство (принагідно зауважу, що поки абсолютну більшість знайомого мені студентства Могилянки скла-

і доброзичливою дівчиною. Ольга дуже працьовита, але мені добре відомо, як вона вміє інколи гарно відпочити в колі друзів. І таким є всі студенти Могилянки - я навіть не знаю, що було основним чинником такої схожості. Може, таким є універ-

ситетський дух, що змушує кожного плекати в собі найкращі якості, а може, близькість моря, безмежність якого вимиває всілякі прояви дріб'язковості і робить дівчат мудрим, а хлопців мужніми.

Я не знаю, як виглядає МДГУ зараз, коли надворі зима. Ні, звичайно, сам корпус є таким самим, як і влітку, але дивно думати про засніжені алеї парку і сходи головного корпусу. Я все ж звик до яскравого сонця, дуже блакитного неба і такого близького моря. Хотілося б вас всіх побачити, шановні колеги, і побути разом з вами в цей святковий день, перший серйозний ювілей нашого навчального закладу!

На останок хочу привітати всіх знайомих мені представників МДГУ, а також незнайомих, абсолютно всіх студентів і викладачів з вашим професійним, але можна сказати, й «великосімейним» святом, а також з усіма тепер вже минулими новорічними святами. Радості вам, везіння, наснаги, великого успіху в творчому пошуку, незламної волі й оптимізму завжди й у всьому. Хай живе Могилянка!!!

Голова Студентської колегії
НаУКМА
Віктор Гречин

Гороскоп для МДГУ ім. Петра Могили

Миколаївський державний гуманітарний університет імені Петра Могили, як в принципі, будь-яка установа, є схожим на людину. Так само він народився, зростає і розвивається. Так само в нього є друзі і партнери, близькі люди і покровителі, батьки і діти. Є моменти радості і успіхів і є моменти невдач. Тож на нашу думку, університету було б доцільно ознайомитися з власним гороскопом на 2006 рік та підготуватися гідно його зустріти і провести.

МДГУ, як ми знаємо, народився, у січні. Отже, за гороскопом він є Козеріг. Здається, цілком слушно, адже Козеріг - це мудрий, зважений, принциповий знак зодіаку, який старанно працює і гострим розумом здобуває успіхи та повагу оточуючих. Хіба не такий наш любий університет?

Тож на початку 2006 року Козеріг переживає «любовний синдром». Це не дивно, зважаючи на день народження у першій половині місяця. Проте любові Козерогів властивий розрахунок, та він знає, як зробити гроші на приязні друзів і партнерів. Подарунки близьким, новорічні та інші святкові розваги виллюються у значну суму, тому Козерогу доведеться вести режим економії до кінця січня. Багаточисленні знайомі порушують спокій та устрій життя на початку року, тож не варто запрошувати гостей дуже часто.

Використовуючи свої фатальні чари у лютому, Козерогу вдасться багато заробити. У кінці місяця та весь березень на них чекає безліч зустрічей, randevu, знайомств з великою кількістю народу.

До речі, у березні з'явиться інтерес до здоров'я та спорту (можливо, нас чекають якісь змагання чи олімпіади?).

В березні намагайтеся відкласти про запас певну суму - невдовзі можуть статися непередбачувані витрати.

Інтерес до нерухомості та житла прокинеться з весняним рівноденням (чи-то буде ще декілька нових корпусів чи ремонт?). У районі 29 березня можуть виникнути непередбачувані обставини і треба постаратися, щоб угода щодо нерухомості не була порушена.

У квітні розрахуйтеся з боргами. З 21 квітня по 23 травня знову почнеться період романтичних відносин. Це надзвичайний час для знайомств. Не вагаючись проявляйте ініціативу та робіть перший крок.

Наприкінці травня - рутинна робота і наведення ладу. Весь червень дрібні справи заволодіють увагою Козерога.

Остання декада травня загрожує грошовими втратами через розгубленість. У червні запропонуєте своїм домочадцям (робітникам та студентам) варіанти перебудови деяких приміщень і кімнат. Результат порадує.

Наприкінці червня - у липні охолодження партнерських відносин. Обережно ведіть фінансову діяльність, ви можете понести збитки та пересваритися з партнерами.

У серпні на вас чекає досить пікантна пригода, яка надовго залишиться у пам'яті.

Стан релаксу продовжиться до 24 вересня (розкачка після канікул). Потім Козероги нагадають оточуючим, що вони створені для поваги та у їх жилах тече блакитна кров. Восени ваші бажання переважають ваші матеріальні можливості і це стимулює на пошуки додаткових джерел заробітку.

Наприкінці жовтня у життя Козерогів непередбачено ввірветься багато людей, які наполегливо будуть пропонувати свою дружбу та допомогу. З'являться покровителі, меценати, прихильники і друзі (непогано, чи не так?). Весь листопад пройде у такій круговерті, що втомить спокійних Козерогів. У грудні вони будуть хотіти лише одного - відпочити від суєти (скоріше покінчити з сесією та піти на новорічні канікули). У кінці року Венера знов буде притягати до Козерогів усіх метеликів і мошок різних чинів і регалій. Проте не слід вести активне світське життя. Краще використовувати цей час для відпочинку та розмірковувань. Якщо до кінця року вдасться не розголотити комерційну таємницю, то Козеріг зможе швидко здійснити задумане.

Тож, рік у цілому буде вдалим для Козерогів, багатим на партнерські відносини та враження. Будемо сподіватися, що наш університет прийме до уваги свій гороскоп та буде радувати нас весь наступний рік своїми (і нашими звісно) успіхами!

«Я особливий!» - переможець десятиріччя

У 2005 році в інформаційному бюлетені студентської газети «Ваганти» розпочався фотоконкурс «Я особливий!». Його умови були наступні: у студента повинна була бути якась родзинка, яку помічають всі інші (в одязі, в стилю поведінки, можливо перемога у якомусь конкурсі). Потрібно було надіслати своє фото на електронну адресу прес-центру: elite@kma.mk.ua, або передати його особисто будь-кому з членів редколегії (знімок обов'язково повертався) і коротку розповідь про себе, чому саме ти є особливим.

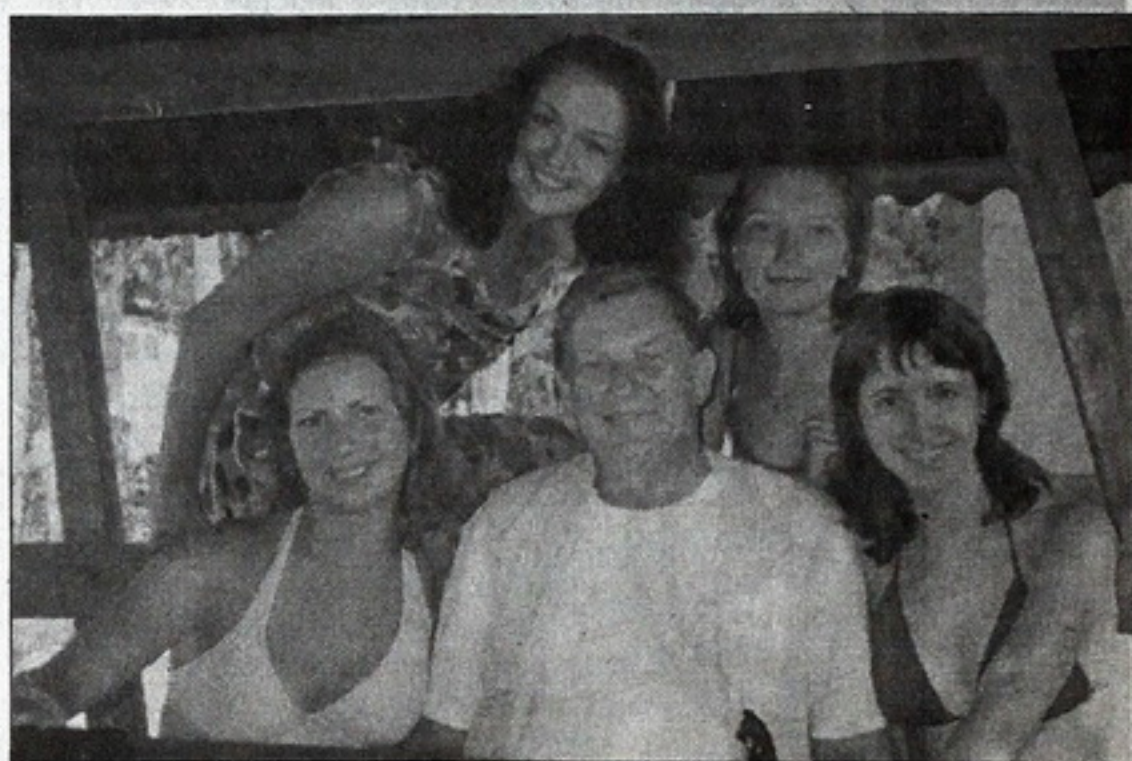
Переможця визначали sms-голосуванням.

За 3 місяці конкурс став дуже популярним і щотижня редакція вимушена була відбирати найкраще фото.

Оскільки цей випуск «Ваганти» присвячується ювілею МДГУ ім. П.Могили, то ми вирішили визначити переможця у конкурсі «Особливий 10-річчя!». Тобто визначити ту людину, що усі 10 років була рушієм прогресу у нашому вузі, хто постійно дбав про його удосконалення та покращення. Звичайно потрібно віддати належне усьому професорсько-викладацькому складу та усім співробітникам МДГУ ім. П.Могили, але переможець у нас один і ми його визначили. Це ректор МДГУ ім. П.Могили - Леонід Павлович Клименко!

Як і всі інші учасники, він отримає диплом переможця конкурсу «Я особливий!». Але нам було необхідно витримати дух конкурсу (в конкурсі беруть участь лише дуже особливі та оригінальні фото), а тому і цього разу ви, шановні читачі, не будете розчаровані. Це фото Леоніда Павловича було зроблено у Коблевому під час форуму «Південь-Захід. Нас не роз'єднати». Чотири чарівні шанувальниці його таланту довго не могли вмовити Леоніда Павловича зфотографуватися з ними, але зрештою їм це все ж таки вдалося.

Отож, Леоніде Павловичу, вітаємо з перемогою у конкурсі!

Ода спорту

Моя стаття у цьому випуску присвячена спортивним досягненням за останні 10 років існування нашого університету. І, скажу відверто, нам є чим пишатися, незважаючи на те, що МДГУ ім. П. Могили є невеликим за чисельністю студентів та ще й гуманітарним університетом. І все це завдяки тому, що нас тренують не просто «вчителі фізкультури» а справжні професіонали - олімпійські призери, майстри спорту.

На кафедрі, очолюваній кандидатом педагогічних наук, доцентом, майстром спорту Н.Ю. Довгань працює 14 висококваліфікованих фахівців, серед яких МСМК, Срібний призер Олімпійських Ігор Димов А.М.; майстер спорту, призер Чемпіонату Світу, Дзюбон О.В.; чемпіони та призери України, майстри спорту Бондаренко І.Г., Андрущенко М.І., Масендзова І.М., Вербицький В.А.

Упродовж 10 років збірна команда університету посідає III місце серед ВНЗ. Студенти університету вперше у 2005 році брали участь в VII Літній Універсіаді студентів, Чемпіонатах України, Кубках України.

Університет може пишатися студентами, які входять до складу збірної команди України з таких видів спорту: плавання - Сергій Хілько, Катерина Савченко; баскетболу - Олексій Онуфрієв.

При університеті створена баскетбольна команда вищої ліги, яка протягом 2-х років бере участь в етапах та чемпіонатах України.

Збірна команда волейболістів з гідністю бере участь в змаганнях серед ВНЗ та міста, де посідає вже 2 роки II місце.

Кандидатами до збірної команди України зараховані з видів спорту: легка атлетика - Ганна Волкова, Річард Белл; веслування академічне - Юлія Медведева, Андрій Денисов, Максим Бєлий.

Проводиться велика робота по відбору та підготовці студентів до участі в змаганнях серед факультетів університету та ВНЗ міста.

При кафедрі працюють 13 спортивних секцій, в яких тренуються понад 15% всього студентського складу університету. Тренувально-навчальний процес проводять викладачі університету кафедри фізичного виховання і спорту на високому організаційно-методичному та професійному рівні, що дає змогу підготувати та делегувати студентів Університету до складу збірних команд України, області та міста.

І єдине, що хочу побажати - не зупинятись на досягнутому, а рухатись вперед до нових здобутків.

Олексій Чернецький

